

شهدای جنگ بازدارندگی

عاطفه جعفری خبرنگار فرهیختگان در بیروت

روی دیوارهای شهر، نمادی از امام حسین (ع) می‌بینی، عکس شهدا هم ورودی هر خیابان است. انگار که زندگی شان با امام حسین و شهادت رقم خورده است. اینجا نبطیه است. شهری در جنوب لبنان. شهری پر از شهید و عجبین شده با نام امام حسین (ع).

وقتی نزدیک شهر می‌شویم. همراهان در ماشین‌های علیک یا اباعبدالله می‌گویند و کسی برام سوال می‌شود و قبل از هر سوالی می‌گویند: نبطیه مقدس است. نزدیک شهر لبنان به فلسطین. اینجا شهدای زیادی را در راه اسلام داده است. مردم شهر خیلی معتقدند و ما در زبان خودمان می‌گوییم نبطیه شهر امام حسین (ع) است.

از چرایی ارتباط با امام حسین (ع) می‌پرسم و می‌گویند: «بینید مردم اینجا اعتقاد عجیب‌وغریبی دارند، انگار که خودشان را در مسیری می‌بینند که باید برای اسلام جان شان را بدهند. کوچک بزرگ و زن و مرد ندارد، همه مثل هم هستند. برای آرمایی که دارند، جان شان را می‌گذانند.»

نبطیه را پایتخت جنوب لبنان می‌گویند و با فلسطین هم هم‌راز است؛ این منطقه در سال ۱۹۸۲ توسط رژیم صهیونیستی اشغال می‌شود و سال ۲۰۰۰ سرانجام با حمله‌های مقاومت آزاد می‌شود. قرار امروزمان این است در نبطیه دیداری داشته باشیم با خانواده‌های سه شهید مقاومت که در جنگ اخیر به شهادت رسیده‌اند. شهید حسین محمد علی حریری، شهید طه حسین طه و شهید محمود احمد درویش. برای من که قبلاً در مورد این شهر فقط خوانده و مستندهایی را دیده بودم، انگار وارد شدن به شهر و دیدن همه این پرچم‌ها و نمادها، آشنا بود. اما مطمئناً با چشم دیدن متفاوت است.

عکس‌هایی که در در دیوار کوچه‌شان زده شده نشان می‌دهد که شهدای اخیر از سنین مختلف بوده‌اند. حیاط خانه را صندلی گذاشته‌اند تا مردان همانجا بنشینند و به ما تعارف می‌کنند که از پله بالا برویم. طبقه دوم حدوداً ۱۰ خانم نشسته‌اند که به رسم لبنانی با بعد از روبروسی روی صندلی می‌نشینیم و یکی از خانم‌ها که سیده مریم صدایش می‌کنند، شروع به صحبت می‌کند و بی مقدمه هرچه می‌گوید چه خاطره و چه صحبت از اتفاقات روز، همه متصل به مفهومی به نام مقاومت است. حرف‌هایش آنقدر به دل می‌نشیند که اشک درمی‌آورد و به دختر جوانی که آنجا نشسته است، اشاره می‌کند و می‌گوید: «او همسر شهید است، چند بچه دارد اما راضی است، چون می‌داند همسرش به آن چیزی رسیده است که از رویش را داشت.»

محکم هستند، آنقدر محکم که آدم از این همه استقامت و کوه بودن‌شان حسرت می‌خورد. سوال اول را از چیزی می‌پرسم که این روزها بسیار با آن مواجه هستیم. آیا به اجبار می‌جنگند و شهید می‌شوند، چون مجبورند و چاره‌ای دیگر ندارند؟ تا این سوال پرسیده می‌شود همه‌شان با گفتن «لا اله الا الله» می‌کنند و دختر جوانی که خواهر شهید است شروع به صحبت می‌کند و می‌گوید: «اصلاً اینطور نیست. همه ما می‌دانیم که راه اسلام چه چیزی بوده است. از امامان معصوم به ما رسیده است. از امام حسین (ع) به ما رسیده است؛ آرمان ما آزادی و پاک کردن اسم اسرائیل از همه جاست. این نه فقط برای ما بلکه برای همه کسانی که در مقاومت هستند مهم است که بدانند، ما آرمان داریم. ما به هیچ اجبار برای ما معنایی ندارد.»

حرف‌های تمام می‌شود و یکی دیگر از خانم‌هایی که در جمع نشسته و از اقوام شهید است، شروع به صحبت می‌کند و می‌گوید: «شما به تاریخ نبطیه شهری که ما در آن زندگی می‌کنیم، دقت کنید. امام حسین (ع) برای همه ما یک رهبر است. ایشان با خانواده در عاشورا حضور داشتند و خود و فرزندان‌شان به شهادت رسیدند اما خللی در آرمایی که داشت، وارد نشد. ما هم به امام تاسی کرده‌ایم و نمی‌توانیم در برابر ظلم خاموش باشیم. برای همین اجبار را در

می‌کنیم. حتماً سخت است که یک زن خواهد بچه‌هایش را خودش بزرگ کند، آن هم به تنهایی، اما همین بچه را جویری بزرگ می‌کنیم که بتواند در برابر ظلم بایستد، مانند پدرش که ایستاد.»

در روزهای آغازین نبرد طوفان الاقصی که مصادف است با چهارم آبان ماه، خبر می‌رسد که محمد علی حریری به شهادت رسیده است. دو فرزند پسر دارد و همسرش وقتی از او صحبت می‌کند، چشمانش خیس می‌شود و می‌گوید: «می‌دانستم هر بار که می‌رود، ممکن است بترکد، دیگر به این رفتن‌ها عادت کرده بودیم. این بار که با این دگرگیری هارفت، برای خودش این مهم بود که برای مردم فلسطین و برای نابودی اسرائیل حتماً کاری انجام بدهد. خیلی برایش مهم بود. نابودی اسرائیل را نزدیک می‌دانست و همیشه به فرزندان‌شان می‌گفت شما هم باید در مسیر حق و حقیقت باشید. این رسم نبطیه است که همه در راه شهادت و مقاومت هستند. سید حسن نصرالله و سیدنا قاعد برای من رهبرانی هستند که به آنها اقتدار کرده‌ایم و با کمک امام حسین (ع) می‌توانیم اسرائیل را نابود کنیم.»

حرف‌هایش تمام می‌شود و خانمی که کنارش نشسته است، دست‌ان‌شان را می‌گیرد اما او محکم‌تر از این حرف‌هاست. خانم دیگری که پرچی دور گردنش است، نشان می‌دهد که با شهید درویش ارتباط خانوادگی دارد. از شهید تعریف می‌کند و می‌گوید: «ابو احمد هم مانند همه کسانی که در راه مقاومت پا گذاشته‌اند، می‌دانست که به شهادت خواهد رسید اما هیچ وقت از این هدفی که داشت و پس نکشید، حتی فرزندانش را هم به این راه هدایت می‌کرد. همین شهر نبطیه که شما در آن حاضر شده‌اید، شهر شهادت است؛ شهری که فرزندانش را در راه اسلام داده است و ما زنان سعی کرده‌ایم بتوانیم مردان‌شان را در این راه حمایت کنیم، حتی اگر لازم باشد، خودمان هم به جنگ خواهیم رفت. درست مثل روزهایی که این شهر اشغال شده بود اما ما آنقدر مقاومت کردیم و جنگیدن را ادامه دادیم که بتوانیم به پیروزی برسیم و سرزمین‌مان را آزاد کنیم.» حرف‌هایش که به آزادسازی نبطیه می‌رسد، دوباره یکی از کسانی که در جمع حاضر است، اجازه می‌گیرد که صحبت کند و می‌گوید: «می‌خواستم اشرارهای داشته باشیم به همین کاری که در نبطیه توسط هموطنانم انجام شد. اینجا آزاد شدن آن هم با مقاومت. دقیقاً چیزی که از دوستان فلسطینی‌مان می‌خواهیم. ما می‌توانیم با صبر و استقامت به پیروزی برسیم، سلاحی که دشمن در اختیار ندارد. آنها از اینکه در برابر ما قرار بگیرند ناتوان هستند. ما می‌خواهیم دوستان فلسطینی‌مان بدانند که کنارشان هستیم و حتماً قدس آزاد خواهد شد. ما مانند آنها شهید داده‌ایم؛ کودکان و زنان شهید شده‌اند آن هم توسط سفاک‌ترین رژیم‌ها که در روی زمین وجود دارد. پیروزی نهایی با فلسطین خواهد بود و از شما می‌خواهیم که با منتشر کردن این مطالب، پیغام‌مان را به دوستان‌مان در فلسطین برسانید که ما در کنارشان هستیم و هرگز آنها را تنها نخواهیم گذاشت.»

اینجا حرف‌هایشان را با سلامی بر امام حسین (ع) شروع می‌کنند؛ انگار که حسین برای این سرزمین رنگ و بوی دیگری دارد. به یاد مطلبی می‌افتم که از تاریخ این شهر خواندم و مراسم‌هایی که در محرم برگزار می‌شود. تعزیه دارند و مراسم‌ها را بسیار پرشور برگزار می‌کنند. چندین سال هم هست که در راه نجف به کربلا، در ایام اربعین موکب دارند. مردم نبطیه همه چیزشان را از امام حسین (ع) می‌دانند. آنها اسرودی دارند که شاید شنیدن بخشی از شعرش جالب باشد، آنجا که می‌گویند: «امام ما را کشتند که ما را اسیر کردند. سختی‌هایی بر سرمان آمد. آنها هیچ احساسی ندارند.»

بزرگاری مراسم تعزیه خوانی یکی از آیین‌های مهم شهر نبطیه است. گفته می‌شود که سال ۱۹۵۰ نقطه عطف در شیوه تعزیه خوانی این منطقه بوده است. شیعیان تصمیم می‌گیرند که این آیین را به شکلی هنرمندانه اجرا کنند و مداحی‌ها و کسانی که نقش‌های مختلف در تعزیه دارند، جلوه‌ای باشکوه‌تری پیدا می‌کنند. تعزیه خوانی نبطیه‌ای‌ها همچنان با اشتیاقی وصف‌ناپذیر در

عاشورای هر سال برگزار می‌شود. برای لبنانی‌های این منطقه، مهم است که هر سال یاد امام حسین پرشورتر برگزار شود. از سه ماه قبل کارشان را شروع می‌کنند، مرد و زن، کودک و جوان جویری کار می‌کنند که انگار این برنامه برایشان تکراری نیست. حالا وقتی در مواجهه با این زنان قرار گرفتیم، درک مطالبی که قبلاً خواندم برآیم آن‌تر می‌شود. همراهانی که دارم برای عرض تبریک و تسلیت از حیاط وارد منزل می‌شوند و اوقات ایرانی‌ها را به آنها می‌رسانند. کمیل باقرزاده، رابین فرهنگی ایران در لبنان می‌گوید: «باعث افتخار است که در چنین خانه‌های متواضعانه‌ای، چنین انسان‌هایی بزرگ و حقیقت‌طلبی رشد پیدا کردند. امیدواریم که تمامی جبهه مقاومت نسبت به شهدا و خانواده‌های آنان قدر بدانند و در مسیر آنان حرکت کنند.»

دیدار تمام شده، اما دل‌کنندگان از این خانواده‌ها سخت است، می‌خواهیم خدا حافظی کنیم اما می‌خواهند عکسی به یادگار بگیریم. عکس‌ها گرفته می‌شود و دوباره روبروسی و خدا حافظی و سفارش برای رساندن سلام به ایرانی‌ها که آنها دوست‌شان دارند. وقتی وارد کوچه می‌شویم پسران شهدا را می‌بینیم که لباس رزم پوشیده‌اند و دوباره به یاد همان حرفی که شنیدم افتادم که اینجا رزم از پدر به پسر اتر می‌رسد.

درو دیوار کوچه پر شده از عکس‌های شهدا، انگار همه همسایه‌های این رسالت را دارند که این طور با هم همدردی کنند و در کنارشان باشند. سوار ماشین که می‌شویم غروب شده و صدای آذان در شهر پیچیده، نوجوان‌هایی را می‌بینم که لباس رزم پوشیده‌اند و یکی از همراهان می‌گوید: «در زمانی که مثل آنها جنگ اینقدر نزدیک باشد، در این شهر این صحنه‌ها زیاد دیده می‌شود؛ انگار که می‌خواهند بگویند ما همیشه آماده هستیم. باید یکبار زمان محرم و آن هم در ۱۰ روز اول به اینجا بیایید، حتی برای بچه‌ها هم برنامه دارند از کتاب و فیلم گرفته تا بقیه موارد. برایشان خیلی مهم است که مراسم را پرشور برگزار کنند.» وقتی می‌گویند، زنان نقش پرزگی در مراسم‌های محرم در نبطیه دارند، یاد حرف یکی از خانم‌ها در دیداری که داشتم می‌افتم، وقتی از شهدا می‌گفت و با یاد امام حسین (ع) اشک به چشمانش آمد و گفت: «جان ما و فرزندان و پدران و همسران‌مان از جان امام حسین و خانواده‌اش ارزش بیشتری ندارد؛ ما همیشه به ایشان توسل می‌کنیم. دلم می‌خواهد که بروید و تاریخ نبطیه را ببینید که با حسین (ع) گره خورده است.»

وقتی در حرف‌هایش به نبطیه و نگاه مردم‌ش به امام حسین و قیام عاشورا اشاره می‌کنند؛ تو را با خاطراتی همراه می‌کند که در عاشورای سال ۱۹۸۳ میلادی روز عاشورا رقم خورد. تعزیه‌ای در حال اجرا بود و مردم جمع شده بودند برای تماشا. اما به یکباره نیروهای رژیم صهیونیستی به مردم حاضر در تعزیه حمله کردند. گوی سربازان رژیم اشغالگر اعتقاد داشتند که باید همه مسییرها برای آنها باز باشد و می‌خواستند ماشین‌های نظامی‌شان را از بین مردمی که در حال تماشای تعزیه بودند عبور دهند. مردم هم آنها را شمر و یزید زمانه می‌بینند و به مقابله با آنها می‌پردازند. شهید شدند، زخمی شدند اما کاری کردند که اسرائیلی‌ها ماشین‌هایشان را بگذارند و فرار کنند و روز عاشورای هر سال برای مردم نبطیه انگار همان عاشورای سال ۱۹۸۳ میلادی است.

شور و حرارت مقاومت در مردم نبطیه با حماسه عاشورا شکل گرفته است و برایشان مهم است که هر جایی که هستند، زندگی می‌کنند، نقشی از امام حسین (ع) در زندگی‌شان باشد. صبر مصیبتی که بر امام حسین در روز عاشورا آمد برای مردم نبطیه در جنوب لبنان یک درس بزرگ است تا همیشه این را در زندگی‌شان داشته باشند؛ برای همین است که هر جای شهر را که نگاه می‌کنی پرچی از امام حسین و با سلامی بر او دیده می‌شود تا همیشه اینها در برابرشان باشد و به قول یکی از اهالی نبطیه یادمان نرود که حسین خیلی برای ما زحمت کشیده است و برای همین است که ما به حسین لیبیک گفته‌ایم...

بازگشت

یوسف پیامبر به تلویزیون

مجموعه تلویزیونی «یوسف پیامبر» به کارگردانی مرحوم فرج‌الله سلحشور در سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۷ در مرکز سینما فیلم متعلق به سازمان صدا و سیما تهیه شد. نخستین قسمت آن هفتم تیرماه ۱۳۸۷ از قنات تلویزیون پخش شد. جهانپخش سلطانی، مصطفی‌زمانی، جعفر دهقان، محمود پاک‌نیت، اردلان شجاع‌کاو، عباس امیری، رحیم نوروزی، کتایون ریاحی، الهام حمیدی، لیلیا بلوکات و... در این مجموعه نقش‌آفرینی کرده‌اند. با اعلام جدول پخش شبکه‌ای فیلم، سریال یوسف پیامبر قرار است از روز سه‌شنبه ۱۶ آبان، هر شب ساعت ۲۲:۰۰ از شبکه آی فیلم پخش و در ساعت‌های ۶:۰۰ و ۱۴:۰۰ روز بعد بازپخش شود. این سریال در جدول پخش آی فیلم جایگزین سریال «نون خ ۴» خواهد شد. علی کربلانی حسینی، مدیر رسانه بین‌الملل معاونت سینما اخیراً در گفت‌وگویی از واگذاری حق پخش سریال‌هایی به شبکه‌های خارجی کشورهای همسایه و دیگر نقاط جهان خبر داد و گفت: «سریال‌های تاریخی و مذهبی همچنان در صدر فهرست فروش حق پخش تلویزیونی و دیجیتال قرار دارند به طوری که همچنان سریال‌های «یوسف پیامبر (ع)»، «مردان آنجلس» و «مریم مقدس (س)» از پرطرفدارترین محصولات رسانه‌ای مورد تقاضای شبکه‌های مختلف خارجی است. تاکنون شبکه‌های تلویزیونی آی فیلم عربی، شبکه بین‌المللی ال‌کوز، جام‌جم، ال‌ولایه، الاعلام العراقي (شبکه رسانه‌ای عراق)، الفرات (عراق)، دی‌ال (عراق)، عراق المستقل، اینس جمهوری آذربایجان، المنار (لبنان)، دراما المصریه (مصر)، اوسکار دراما (مصر)، میلودی (مصر)، تالم میکس (مصر)، کارپو دراما (مصر)، دنیا الفضائیه (سوریه)، نسمة تی‌وی (تونس) و شبکه‌های تلویزیونی کشورهای بحرین، تاجیکستان، پاکستان و افغانستان اقدام به خرید و پخش سریال یوسف پیامبر کرده‌اند.

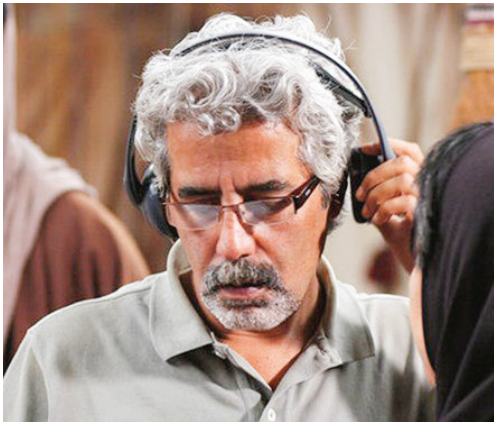
انتقاد مدیر سینمایی

به نحوه برخورد با کارگردان رستاخیز

علیرضا رضاداد، از مدیران سابق سینمایی در برنامه نقد سینما گفت: «در دهه گذشته یک ترس از ورود برخی فیلم‌ها به وجود آمد که ریشه آن فیلم «رستاخیز» بود. ۱۲ سال است آقای درویش را نداریم. درحقیقت فیلمسازان برخی مضامین را دنبال نمی‌کنند؛ چراکه معتقدند «سری که در نمدیکه برای چی دستمال ببندم»، متأسفانه گفت‌وگو با فیلمسازان مغفول مانده است و وظیفه داریم فضا را فراهم کنیم. بخشی از مشکلات روزمره سینما فقدان فضای گفت‌وگو است.»

مدیرعامل اسبق بنیاد سینمایی فارابی در بخش دیگری از صحبت‌هایش به شکل‌گیری عنصر مقاومت در آثار سینمایی ایران اشاره کرد و گفت: «مطلوب‌ترین شکل ماجرا این باشد که مساله مقاومت را به عنوان دغدغه بخش خصوصی برای افراد علاقه‌مند فراهم کنیم. به عنوان مثال حوزه هنری یک زمان پرچم‌دار فیلم‌های دینی بود و افرادی مانند مجید مجیدی و رضا میرکریمی آثاری را تولید کردند که اتفاقاً ساخت فیلم، دغدغه شخصی‌شان بود و با سفارش کسی فیلم نمی‌ساختند. در حوزه دفاع مقدس و حوزه مقاومت کم نداریم که می‌توانند به بحث تولید ورود کنند.»

رضاداد همچنین گفت: «ما باید به بخش خصوصی اعتماد و سازوکارهایی را در این بخش پیدا کنیم. همچنین نهادهای مربوطه ریسک سرمایه‌گذاری را برای بخش خصوصی از بین ببرد. موسسات اقتصادی‌ای که سودآوری دارند و تمایل به کار فرهنگی، بهتر است مالیات‌شان را صرف اثر هنری کنند. درحقیقت مالیات نباید به دولت تحویل داده شود، چون چرخه اقتصادی آن از بین می‌رود.»

شروع اکران خارجی

اخت‌الرضا با کوئین پاکستان

فیلم سینمایی «اخت‌الرضا» که سفر حضرت فاطمه معصومه (س) از مدینه تا قم را روایت می‌کند، در شهر کوئین پاکستان به نمایش عمومی درآمد. این فیلم که تولید سازمان سینمایی سوره است، طی یک ماه گذشته علاوه بر فروش در سالن‌های سینمایی به صورت اکران بسیار در موقعیت‌های ویژه نمایش، اکران شده است. در ادامه اکران‌های سیار، فیلم سینمایی اخت‌الرضا که از ابتدا هدفش را مخاطب بین‌المللی گذاشته است، در شهر کوئین پاکستان به نمایش عمومی درآمد. پخش این فیلم که با استقبال بانوان پاکستانی همراه بود توسط راه ایمان کوئین انجام شده است و محل نمایش این اثر سینمایی هم در مدرسه علی ابن ابیطالب شهر کوئین بود. مخاطبان پاکستانی اخت‌الرضا، پس از تماشای این اثر سینمایی ضمن ابراز خوشحالی از برگزاری این اکران، از عوامل فیلم برای تولید اخت‌الرضا تشکر کردند و گفتند: «این فیلم یکی از بهترین آثاری است که بعد از سریال مختارنامه و سریال حضرت یوسف پیامبر (ع) دیده‌اند.» ساخت فیلم سینمایی اخت‌الرضا از سال ۱۳۹۸ آغاز و در زمستان ۱۴۰۱ به اتمام رسیده است و در پنج موقعیت از جمله شهرک سینمایی نور تابان، باقی یزد، دستجرد قم، شهرک سینمایی غزالی تهران و شهر مقدس قم فیلمبرداری شده است. سیدمجیدی طباطبایی، کارگردانی این اثر سینمایی را برعهده دارد و توسط پخش بهمن سبز در گروه آزاد اکران می‌شود. پخش بین‌الملل اخت‌الرضا، به عهده مرکز بین‌الملل سوره است.

جیم کری

دوباره نقش اصلی بازی می‌کند

«جیم کری» بازیگر و کمدین ۶۱ ساله کانادایی-آمریکایی پس از پنج سال در فیلم جدید ساخته «دیوید میچل» در نقش اصلی ظاهر خواهد شد. به گزارش ایسنا به نقل از ورلِد او ریل، «کاج‌های همیشه سبز و تابستان زودگذر» پروژه جدید دیوید رابرت میچل، کارگردان آمریکایی است که بنابر گزارش‌ها قرار است جیم کری نقش اصلی آن را ایفا کند. کری در این فیلم در نقش شخصیتی میانسال بازی می‌کند که در یک اردوگاه تابستانی در تلاش برای یافتن دوست گمشده دوران کودکی است. همچنین شایعاتی در مورد وجود یک جانور در جنگل و گنج پنهان وجود دارد. کری، پس از یافتن دوستش که در جنگل پنهان شده بود، برای یافتن جانور و به این امید که او را به گنج هدایت کند، وارد عمل می‌شود. او از سال ۲۰۱۸ و بازی در فیلم «جنایات سخت» در هیچ نقش اصلی‌ای بازی نکرده و از سال ۲۰۰۴ و بازی در فیلم «درخشش ابدی یک ذهن پاک» ساخته «میشل گندری» در هیچ فیلم موقتی حضور نداشته است. کری در دهه ۱۹۹۰ حضور درخشانی در سینما داشت و در فیلم‌های کمدی بزرگی مانند «پسر کالی»، «احمق و احمق‌تر»، «نمایش ترومن» و «ماسک» و فیلم سینمایی «ایس ونچورا» بازی کرد. او پیش‌تر در مصاحبه‌ای و در پاسخ به این پرسش که آیا هرگز به فکر بازگشت برای ادامه فیلم کمدی کلاسیک «ماسک» است یا خیر، پاسخ داده بود که بعید است، مگر اینکه فیلمساز معتبری مانند «کریستوفر نولان» ایده‌ای فوق‌العاده برای آن داشته باشد.

